

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
13 У. 19650/17
Дана 21.08.2019. године
Б Е О Г Р А Д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд у већу састављеном од судија: Вере Маринковић, председника већа, Ксеније Ивановић и мр Зорана Релјића, чланова већа, са судским саветником Милицом Јовановић, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца АА из ..., ул. .... број ..., поднетој против Градског већа града Београда, ради поништаја решења број: 344-1373/17-ГВ од 25.09.2017. године, у предмету издавања дозволе за обављање ауто-такси превоза, у нејавној седници већа, одржаној дана 21.08.2019. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца, изјављена на решење Секретаријата за јавни превоз Градске управе града Београда, XXXIV-01 број 344.01-781/17 од 09.08.2017. године, којим је одбијен као неоснован захтев тужиоца, за издавање одобрења за обављање делатности ауто-такси превоза путника на територији града Београда број XXXIV-01 број : 344.01-781/2017 од 24.04.2017. године.

У тужби поднетој Управном суду дана 26.12.2017. године, тужилац је оспорио законитост решења туженог органа из свих законом прописаних разлога. Истиче да су незаконитом одлуком првостепеног и другостепеног органа, тужиоцу, који испуњава све Законом прописане услове, јер је већ обављао ауто-такси делатност од 22.06.1987. године до 31.01.1999. године, и за које занимање се школовао, противправно, а на основу незаконитог и неуставног услова прописаног подзаконским актом, повређена људска права зајемчена Уставом Републике Србије, и то право на рад и слободан избор занимања и запослења, као и да му се ограничава слободно и под једнаким условима обављање привредних и других делатности и слобода

предузетништва. У тужби се позива на одлуку Уставног суда Републике Србије IУ број 53/04, која је објављена 21. октобра 2005. године, а којом је утврђено да нису у сагласности са Уставом и Законом одредба члана 6. став 1. тачка 7 и са њом у вези одредба члана 11. став 4. раније Одлуке о ауто-такси превозу ("Службени лист града Београда бр.12/02, 5/03 и 14/04) којим одредбама се ограничавао број лица који се могу бавити такси делатношћу. Истакао је и да је општепозната чињеница да је Уставном суду поднето и више иницијатива за оцену уставности Одлуке о ауто превозу. Стога, како је побијаним решењем очигледно повређен закон на штету тужиоца и повређено његово уставно право на рад и право на слободан избор занимања, то је предложио да суд тужбу уважи и поништи решење Градског већа града Београда број 344-1373/17 од 25.09.2017. године, а предмет врати туженом на поновно одлучивање.

Тужени орган је у одговору на тужбу остао у свему при разлозима датим у образложењу оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије, као неосновану.

Управни суд је, у смислу члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), решио предмет без одржавања усмене расправе, сматрајући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у смислу члана 41. став 1. Закона о управним споровима, оценом навода изнетих у тужби, одговора на тужбу и списка ове управне ствари, Управни суд је нашао да тужба није основана.

Тужени орган је наиме у поступку по жалби тужиоца закључио да је првостепени орган правилно поступио када је ожалбеним решењем одбио захтев тужиоца за издавање одобрења за обављање делатности ауто-такси превоза путника на територији града Београда, сагласно чл. 94. Закона о превозу у друмском саобраћају ("Сл. гласник РС" бр. 68/15), чл. 12. став 1 и члана 6. став 1 тач. 1-10 Одлуке о ауто-такси превозу ("Сл. лист града Београда" бр. 126/16) и Програму потребе за ауто-такси превозом у граду Београду за период 2015. године до 2019. године, број 34-5315/147-Г ("Сл.лист града Београда" бр. 95/14). Ово са разлога, јер је увидом у списе предмета утврдио да је тужилац поднео захтев за издавање сагласности о испуњености услова за обављање такси превоза дана 24.04.2017 године, да је постојећи број такси возила на дан подношења захтева износио 6682, а да је Програмом потреба за ауто такси превозом за град Београд за 2015-2019 годину предвиђено 5000 такси возила. Стога давање одобрења за обављање делатности ауто-такси превоза путника на територији града Београда није могуће, јер тужилац не испуњава услов предвиђен чланом 8. став 1. тачка 8. Одлуке о ауто-такси превозу, односно не постоји слободно место за такси возило, у складу са програмом из члана 5, став 1. ове одлуке.

Одредбом члана 36. став 1, 2, 3 и 4. Закона о превозу у друмском саобраћају ("Службени гласник РС" бр. 46/95...68/15) је прописано да општина, град и град Београд прописује ближе услове за обављање ауто-такси превоза и у складу са саобраћајно техничких условима, доноси програм који дефинише оптимално организовање ауто – такси превоза. Наведени саобраћајно-технички услови дефинишу се у потогодишњем планском периоду, а на основу карактеристика превозних захтева – вожњи, које обављају стручне организације. Општина, град и град Београд својом одлуком уређују посебне услове које треба да испуни превозник, карактеристике и обележја такси возила и начин обављања такси превоза који нису дефинисани овим законом.

Одредбом члана 5. став 1. Одлуке о ауто-такси превозу ("Службени лист града Београда" бр.126/16) је прописано да се у оквиру петогодишњег планирања потреба у јавном превозу путника на територији града Београда, планира потребан број такси возила и доноси Програм потреба за такси превозом, у складу са законом, а ставом 2. и 3. члана 5. наведене Одлуке, да се Програм потреба за такси превозом, доноси у складу са саобраћајно – техничким условима којима се дефинише оптимално организовање такси превоза у погледу броја такси возила, као и да Градоначелник града Београда доноси наведени Програм који садржи број такси возила, чијим радом се задовољавају потребе за овом врстом превоза.

Чланом 6. ст. 1. и 2. Одлуке о ауто-такси превозу („Службени лист града Београда”, бр. 57/13), прописано је да такси превоз могу обављати правна лица и предузетници, чија је претежна делатност ауто-такси превоз путника, који су за обављање те делатности регистровани у Регистру привредних субјеката, у складу са законом којим се уређује регистрација привредних субјеката и који имају одобрење за обављање такси превоза, као и да одобрење издаје надлежна организациона јединица, а према члану 8. став 1. тачка 8. исте одлуке, физичко лице може обављати такси превоз као предузетник ако постоји слободно место за такси возило у складу са програмом из члана 5. став 1. ове одлуке.

Градоначелник града Београда, донео је дана 24.12.2014. године, Програм потреба за ауто-такси превозом у граду Београду за период од 01.01.2015. до 31.12.2019. године, број 34-5315/14-Г („Службени лист града Београда”, бр. 95/2014), којим је у тачки 2. утврђено да је у оквиру планираних потреба града за такси превозом, за наведени период потребно укупно 5.000 такси возила. Тачком 4. наведеног програма, утврђено је да се даје сагласност Секретаријату за саобраћај – Дирекцији за јавни превоз, да преко потребног броја такси возила из тачке 2. овог програма, изда сагласност лицима који испуњавају услове у складу са Одлуком Уставног суда, I У. број 53/04 („Службени гласник РС”, бр. 90/05).

Код оваквог стања ствари, правилно је поступио тужени орган када је одбио жалбу тужиоца, јер је првостепено решење донето правилном применом одредбе члана 6. и 8. Одлуке о ауто-такси превозу, а сходно Програму потреба за ауто-такси превозом у граду Београду за период од 01.01.2015. до 31.12.2019. године, којим је у оквиру планираних потреба за такси превозом утврђено да је за наведени период потребно 5.000 такси возила.

Ово стога што је у конкретном случају, увидом у списе предмета тужени орган несумњиво утврдио да је у време подношења захтева тужиоца за издавање сагласности о испуњености услова за обављање делатности ауто-такси превоза за физичко лице дана 24.04.2017. године, под бројем XXXIV-01 број 344.01-781/17, постојећи број такси возила на дан подношења захтева износио 6682, док је Програмом потреба за ауто-такси превозом у граду Београду за период од 2015. - 2019. године, предвиђено 5.000 такси возила, те је тужени орган правилном применом цитираних одредби закона и одлуке, одбио захтев тужиоца за давање одобрења за обављање делатности ауто-такси превоза путника на територији града Београда. Тужени орган је правилно нашао да се у конкретном случају не може применити ни тачка 4. Програма потреба за ауто-такси превозом у граду Београду за наведени период, према којој се даје сагласност Секретаријату за саобраћај - Дирекцији за јавни превоз да, преко потребног броја такси возила (5000), изда сагласност лицима која испуњавају услове у складу са Одлуком Уставног суда Републике Србије I У.бр.53/04. Ово стога што је тужени орган правилно нашао да тужилац не испуњава наведене услове, с обзиром да

је захтев за издавање сагласности о испуњености услова за обављање делатности такси превоза за физичко лице, поднео дана 24.04.2017. године. По оцени Управног суда, како је тужени орган правилно утврдио да тужилац не испуњава један од услова који су предвиђени чланом 8. став 1. тачка 8. Одлуке о ауто-такси превозу, то је тужени орган правилно навео, да у смислу члана 14. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, бр. 33/97 и 31/01 и „Службени гласник РС“, бр. 30/10), није ценио постојање и осталих услова предвиђених чланом 8. наведене одлуке.

Управни суд је ценио наводе тужбе, па налази да нису од утицаја на другачију оцену законитости оспореног решења, јер се овим наводима указује на несагласност одлуке, као општег акта, са Уставом и законом, што не може бити предмет оцене у овом управном спору, у коме се одлучује о законитости појединачног акта, већ може бити предмет оцене пред Уставним судом, по поднетој иницијативи за оцену сагласности конкретног општег акта са Уставом и законом. С тим у вези није од утицаја на другачију оцену законитости оспореног решења ни позивање тужиоца на Одлуку Уставног суда Србије, IУ.бр.53/04 („Службени гласник РС“, бр. 90/05), којом је утврђено да одредбе члана 6. став 1. тачка 7. и члана 11. став 4. Одлуке о ауто-такси превозу („Службени лист града Београда“, бр. 12/02...5/03 и 14/04), као и одредба тачке 3. Плана потреба за ауто-такси превозом у граду Београду у 2005. години („Службени лист града Београда“, бр. 38/04) нису у сагласности са Уставом и законом. Наведена одлука Уставног суда односи се само на лица о чијем захтеву је одлучивано применом одредби наведене одлуке града Београда, за које је наведеном одлуком Уставног суда утврђено да нису у сагласности са Уставом и законом, а не и на тужиоца о чијем захтеву је одлучивано применом одлуке за чије одредбе није утврђено да нису у сагласности са Уставом и законом, а о чему су дати правилни разлози у оспореном решењу. Такође, по оцени овог суда, неосновано се наводима тужбе указује на то да ни првостепени ни другостепени орган управе ниједним доказом нису поткрепили тврдњу да је на дан подношења захтева тужиоца, постојећи број такси возила на територији града Београда износио 6682. Ово стога што из прегледа стања у бази ИС такси службе Секретаријата за саобраћај – Сектора за ауто-такси превоз, које се налази у списима предмета, произлази да је на дан 24.04.2017. године, као дана подношења захтева тужиоца, постојећи број такси возила на дан подношења захтева износио 6682. Суд је такође ценио и остале наводе тужбе, па је нашао да су они без значаја за другачију оцену законитости оспореног решења, имајући у виду утврђено чињенично стање, на које је правилно примењено материјално право.

Са напред наведених разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца Управни суд је, применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу I диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 21.08.2019. године, 13 У. 19650/17

Записничар
Милица Јовановић,с.р.

Председник већа-судија
Вера Маринковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

СК